

„Neka niko od vas ne kaže: 'Allahu, oprosti mi ako hoćeš! Allahu, smiluj mi se ako hoćeš!', već neka bude odlučan, jer nema nikoga ko će Allaha prisiliti.“

Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:
„Neka niko od vas ne kaže: 'Allahu, oprosti mi ako hoćeš! Allahu, smiluj mi se ako hoćeš!', već neka bude odlučan, jer nema nikoga ko će Allaha prisiliti.“ U verziji kod Muslima stoji: „Neka mu želja bude velika, jer Allahu - od onog što On da - ništa nije veliko.“

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Imajući u vidu da su Allahovi robovi ovisni o Njemu i da su za Njim u potrebi, a da je On Neovisan i hvale vrijedan, On je Taj Koji čini šta hoće, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio je onome ko upućuje dovu da vezuje traženje Allahovog oprosta i milosti za Njegovu volju i htijenje, te je naredio da se u dovi bude odlučno, bez bilo kakvog uslovljavanja i vezivanja, jer vezivanje traženja od Allaha za Njegovu volju, dovodi do osjećaja da je Allahu teško da ispuni neku od potreba stvorenja ili da Ga nešto prisiljava da to učini, što je u suprotnosti sa istinom. Također, takav odnos prema dovi stvara osjećaj da je rob nemaran i neodlučan u svojoj molbi i da je neovisan o svome Gospodaru, a ustvari, on ni jednog trena, ni koliko je treptaj oka, nije neovisan o Allahu. Takav odnos u koliziji je sa ovisnošću i potrebom za Allahom, što predstavlja srž ibadeta dove. Također, davanje Allahu nečega na izbor, ne priliči Allahu, jer Njega ništa ne može na nešto prisiliti. Zatim, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio je onome ko dovi da bude odlučan i da od Allaha traži svako dobro, bilo malo ili veliko, jer Njemu ništa ne predstavlja poteškoću, ako želi da to dadne, niti Mu je ispunjavanje bilo kakve tražene potrebe teško. On posjeduje i dunjaluk i Ahiret, i apsolutno upravlja svime što postoji i On sve može.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/5978>

